

ת"פ 66207/10 - מדינת ישראל נגד חאלד משאהרה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 13-66207 מדינת ישראל נ'
משאהרה(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט שמואל הרבט
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד
חאלד משאהרה (אחר/נוסף)
הנאשם

גור דין

כונטן בכתב האישום המתווך בו הודה הנאשם בmanscapo של הסדר טיעון, ביום 13.10.28 סמור לשעה 16:00, נהג
הנאשם ברכב מסוג פורד מ.ר. 52-088-59 סמור לצומת עזינה.

יעזינה, כי על פי תנאי רישיון הרכב ניתן להסיע בו שמונה נוסעים בלבד.

סמור למחסום חוסאן, העלה הנאשם לרוכבו תשעה שוהים בלתי חוקיים וכן אזרח ישראלי אחד, המשיך בנסיעתו לכיוון
כביש 375 שעיד נסיעתו הוא תל אביב, עד שהבחן בשוטרים המוצבים במקום שיטינו לו לעצור את רוכבו.

או אז, פתח הנאשם במהלך המהלך עקף כלי רכב תוך חצית קו הפרדה לבן, ותוך שהוא מסכן את באי הדרך ונושא
הרכב.

בשל מעשיו אלו, ולנוכח הודאותו, הורשע הנאשם בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים שלא כדין וכן נהיגה פיזזה
ורשלנית, עבירות על פי סעיפים 12א(ג)(1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, וכן סעיף 338(א)(1) לחוק
העונשין, התשל"ז - 1977.

המואשימה הצבעה על מעשיו החמורים של הנאשם, החל מהסעתם של השוהים הבלתי חוקיים והפגיעה הנובעת
מעשיים אלו בגבולותיה הריבוניים של המדינה, וכליה בסכנה גדולה ומהותית הנשקפת כתוצאה מתנהגותו הפרועה
לעוורי הדרך או לשוטרים העולאים להפגע בעת הנסיעה והמרדף.

בשל כל אלו, סוברת המואשימה כי מתחת הענישה ההולם יעמוד על **5-24 חודשי מאסר בפועל**, וכי העונש המתאים
צריך שהוא **24** חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה, קנס וכל זאת בהתחשב בגילו של הנאשם,

עbero והדרך ה"מקצועית" בה נועбра העבירה כמו גם המרדף שנלווה אליה, כמפורט לעיל.

מайдך, סבור **ב"כ הנאשם** כי מדובר בעבירה מהוותה מעידה חד פעמית, וכי המרדף שאירע בעקבותיה נבע מבהלתו של הנאשם ולא מעברינותו, ועל כן יש לראות את האירועים המתוארים בכתב האישום בעין מקלה יותר, ולהעניק להם משקל עוניי פחות מזו שנטנה המאשימה.

הנאשם, בדברו האחרון הביע חרטה ובירקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולמת

גבולותיה הריבוניות של המדינה אינן יכולים להיות פרוצים לכל רוח, הן מבחינה ביטחונית, והן מבחינה ריבונית. השווים הבלתי חוקיים הגונבים את גבולות המדינה חייבים להיעזר באדם מ"בפנים" על מנת להפוך את שהותם הבלתי חוקית לאפקטיבית.

לא סייעו המשמעותי ומהותי של הנאשם, היו מתוקשים גונבי הגבול בעבירותם, ואולי אף מוותרים על ביצועה. על העובדה כי הנאשם נהג בהיותו בפראות ובחסור זהירות, אין להזכיר מילימ. מעשים כגון דא, אם לא יזכו לתגובה הולמת, הרי שהם עלולים להביא לפגיעה בעוברים ושבים, החפים מכל פשע.

נסיעתו של הנאשם בפראות כמתואר בכתב האישום, היה בה כדי לסקן את משתמשים הדריך, ולא רק את השוטרים שדליךו אחריו במטרה לעצרו. הדריך, היינו הקביש בו הנאשם, הינה רשות רבים ומונעת הנחתו של מגע ומכשול היא ערך חשוב, בשל העובדה כי מכשול שהונח באותה הדריך, היזקו רחוב והוא יכול לפגוע במספר משתמשים שאין ביןיהם לבין הנאשם כל קשר.

נסיבות ביצוע העבירה עומדות אף הן לחובתו של הנאשם. הנאשם הינו הגורם היחיד והדומיננטי ביצוען של העבירות. התנהגותו של הנאשם מראה על "ሞחותו" של הנאשם בכוגן דא, וניסיונו להתחמק לאחר תפיסתו בדרך של הימלטות מהשוטרים מציבעה על חומרתו של האירוע.

לאור הערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לו והPsiקה הקיימת, נדמה לי כי מתחם הענישה צריך שייעמוד על מאסר קצר שיכל וירוצה **בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל**.

על כל אלו יש להוסיף כי מדובר בעבירה כלכלית ששכר נאה בצדיה, ועל כן יש להוסיף ל"חבילת" הענישה ההולמת קנס כספי שינווע בין 4,000-10,000 ₪ ושקף את המנייע הכלכלי העומד מאחורי ביצוען של עבירות אלו.

עד כאן המעשה - ומכאן ואילך - ה"עשה".

העונש המתאים

הנאשם, בן 24 שנים, יליד שנת 1990, עברו נקי ונטול הרשעות קודמות.

לקולא, אשקל את גילו של הנאשם, עברו הנקי, והעובדת כי בחר להודות במיחס לו, ליטול אחריות על מעשיו ולחסוך מזמןם של בית המשפט וזמןם של הצדדים.

לחותمرة, אשקל את העובדה כי מדובר באירוע דו שלבי אשר ניתן היה לבלו בכל עת, ולהפסיכו תוך שימוש ב"תחנות יציאה" שהיו טבויות בו, אך הנאשם בחר שלא לעשות כן ולהמשיך את מעשיו הרעים.

בשל כל אלו נדמה כי מקוםו של הנאשם הוא בחלוקת **המרכזי- התחתון** של מתחם הענישה ההולם, ועל כן אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

1. **שישה (6) חודשים מאסר בפועל** אשר ירצו בעבודות שירות על פי חווות הדעת שהוגשה לעוני ובכפוף לה. ריצויין של עבודות השירות לא יחל לפני **1.9.14**.
 2. **שבעה (7) חודשים מאסר אשר לא יLOOR**, אלא אם יעבור הנאשם על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.
 3. **רישיון הנהיגה** של הנאשם יפסל לשנה אחת החל מיום מתן גזר הדין והרישוי יופקד לאלתר.
 4. **רישיון הנהיגה** של הנאשם יפסל למשך שנה נוספת אם יLOOR על העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום תום תקופת הפסילה שנגזרה עליו בסעיף הקודם.
 5. **קנס בסך 8,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורה**. הקנס ישולם עד ליום **1.11.14**.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.**

ניתן היום, ג' תמוז תשע"ד, 01 יולי 2014, בהעדר הצדדים.